

LÁ THƯ MỤC VỤ

Với Chúa Nhật thứ 3 này, chúng ta đã vào giữa Mùa Chay. Phụng vụ hồi thức chúng ta phải làm công việc quan trọng nhất trong mùa này là ăn năn thống hối và trở về với Chúa. Cộng đoàn chúng ta mới lãnh nhận Bí Tích Giao Hoà hôm Thứ Tư vừa qua, nhưng anh chị em nào chưa kịp đón nhận hồng ân ấy xin hãy nhanh lên nhé ! Trong cả 3 bài đọc Chúa Nhật này, chúng ta thấy lòng thương xót của Chúa đang khẩn thiết kêu gọi chúng ta ăn năn thống hối. Chúa Giêsu trong mầu nhiệm Thánh Thể mà chúng ta rước lấy, càng mong muốn chúng ta trở lại với Ngài hơn. Ngài đến trần gian không những để tha thứ mà còn để hoán cải và nếm được tình yêu của Ngài.

Tôi không dám khoe (vì có những vị ở tù lâu hơn) nhưng dù sao tôi cũng phải tự hào về 10 năm tù đầy mà Chúa đã ban cho tôi. Thật vậy, nếu không có ‘Mùa Chay đặc biệt’ ấy, không biết con người tôi bây giờ ra sao ? Chúa Giêsu, một ‘Người Làm Vườn Nhân Từ’, trong dụ ngôn năm xưa, đã lên tiếng xin ông chủ cho thêm một năm nữa để cuốc xới và bón phân, tức là chăm sóc ân cần hơn để cây và trở lại sinh quả tốt, thì cũng chính Ngài xin Chúa Cha cho tôi 10 năm để Ngài cuốc xới và bón phân cho tôi, hầu tôi có thể sống đẹp lòng ‘Ông Chủ’ hơn. Khi cho ‘người làm vườn nhân từ’ xuất hiện nài xin ông chủ đừng đốn cây vả, thánh Luca muốn cho chúng ta thấy lòng thương xót lạ lùng của Thiên Chúa đối với tội nhân, một lòng thương xót vô điều kiện và vô bờ bến.

Tôi vào tù lúc 28 tuổi, là một tu sĩ trẻ đang yêu cuộc đời thánh hiến, nuôi sẵn một lý tưởng giáo dục thanh thiếu niên Việt Nam thừa hưởng từ Thánh Tổ La San, có thân xác khoẻ mạnh không ốm đau bệnh tật gì, đang hăng say làm việc trong Đệ Tử Viện Mossard – Thủ Đức, giúp đào tạo các tu sĩ chuyên lo việc giáo dục....Cuộc đời đang êm xuôi như kinh rạch miền Nam, êm ả, hạnh phúc ! Nhưng, đâu có ai ngờ, tất cả bỗng sụp đổ hoàn toàn trước mắt tôi ! Sụp đổ lần thứ nhất khi cả miền Nam thân yêu phải biến thành một ‘nhà tù lớn’, và sụp đổ lần thứ nhì khi tôi phải chui vào một ‘nhà tù nhỏ’ để tập sống tinh thần Mùa Chay kéo dài ngót một thập niên !

Ngay từ giây phút đầu, những người đi bắt tôi đã lạnh lùng và thẳng thừng không coi tôi là một ‘con người’ nữa, tại tư dinh của phó ty công an, họ xích hai tay tôi giữa hai con chó để rảnh tay đi ăn cơm. Tại trại giam Thủ Đức, họ không coi tôi là một tu sĩ nữa, họ gọi tôi bằng ‘mày’ và nói với nhau về tôi là ‘thằng’: “Thằng này biết võ, đánh cho nó chừa !” và đó là lần đầu tiên trong đời, tôi nếm mùi bị tẩm quất hội đồng- một trận đấu rất bất công và đau khổ vì hai tay võ sĩ bị còng quặt ra sau lưng và hai chân bị cột chặt vào hai chân ghế - bài ‘huấn nhục’ ấy thật ‘ép-phê’ mà hậu quả vẫn còn lưu lại trên tấm thân tôi cho đến hôm nay ! Rồi những tháng năm còn lại trải qua các nhà tù : Đồn công an số 1, T4 Phan Đăng Lưu, sở công an thành phố, ‘biệt thự’ Chí Hoà, thung lũng tử thần A 20 Xuân Phước, Đồng Xuân, Phú Khánh.....tôi không còn ‘quyền làm người’ nữa !

Tạ ơn Chúa đã cho tôi nếm một Mùa Chay đặc biệt để giúp tôi bỏ bớt tính tự cao tự đại, tự mãn tự kiêu. Tạ ơn Chúa đã mở mắt cho tôi thấy tôi đang *tưởng* mình là thánh thiện đủ rồi, là vững vàng lắm trên đường tu trì. Tạ ơn Chúa đã cho tôi nhận ra rằng tôi chưa sinh ra hoa trái trong đời sống thiêng liêng và trong các công tác tông đồ. Tạ ơn Chúa đã xin Chúa Cha cho tôi mười năm để vun xới, để bón phân, để chăm sóc lại cây và đời tôi. Thật sự mà nói, nếu không có Mùa Chay đặc biệt ấy, đời tôi bây giờ không biết ra sao. Giống như thánh Phaolô viết cho các tín hữu Côrintô, rằng dân Cự Ước đã có tất cả những sự thánh thiện như thời Tân Ước là ‘Thánh Tẩy’ và ‘Thánh Thể’...nhưng họ đã chết vì đam mê, vì thờ ngẫu tượng, vì lối sống dâm dật, vì dám thử thách Chúa, vì mở miệng kêu ca oán trách Người...Tất cả những việc ấy đã xảy ra để làm gương cho chúng ta. Bởi đó, đừng ai tưởng tượng mình đã đứng vững trong sự thánh thiện. Hãy coi chừng kéo ngã, mà hãy khiêm tốn nhìn nhận tội lỗi để được hưởng nhờ lòng Chúa xót thương. Mùa Chay là dịp thuận tiện để nhìn lại vì sao tâm hồn vẫn chưa nếm được tình yêu của Chúa, vì sao lời ăn tiếng nói vẫn chưa chưa ngọt ngào dịu dàng với nhau, vì sao gia đình vẫn chưa thật sự hạnh phúc, vì sao cây vả vẫn chưa kết trái ?

